

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/110/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010169
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1415010169.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému T. M., stíhanému pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. X písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Tomáša Ševčíka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/58/2015 zo dňa 05.05.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného

T. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D.-J. C.
u p ú š ť a

podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/8/2015 zo dňa 12.02.2015, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za dostatočný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/58/2015 zo dňa 05.05.2016 bol obžalovaný T. C. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s trestne zodpovednou osobou J.G. dňa 02.02.2014 v čase medzi 08.18 h až 08.25 h po tom, čo obvinený T. C. násilím tlakom rúk vytlačil magnetické vchodové dvere bytového domu na N. ul. č. X v D., obaja vošli na prízemie domu a odtiaľ odcudzili dve bezpečnostné kamery zn. O. Q., kód N kód N čím spôsobili I. vlastníkov bytov N. X škodu vo výške XXX,XX € a tohto konania sa dopustili napriek tomu, že obvinený T. C. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/72/2012 zo dňa 07.08.2012, právoplatným v ten istý deň odsúdený za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 5 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/8/2015 zo dňa 12.02.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená spoločnosť B. N., a.s. D., Q. 15, IČO: XXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 20.05.2016 na č.l. 429 proti výroku o treste obžalovaný T. C., v ktorom poukázal na trestný rozkaz zo dňa 9.12.2015, kde mu vážený súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014, právoplatným dňa 12.2.2015. Na toto rozhodnutie podala prokuratúra odpor a na hlavnom pojednávaní mu tento trest pozmenili na základe priťažujúcich okolností, s čím sa odvolateľ nestotožnil, nakoľko má za to, že mu prevyšujú poľahčujúce podľa § 36 písm. l/, m/, n/, § 37 písm. h, m a nie ako prokuratúra tvrdila (uviedla). Odvolateľ má za to, že pri vyhlásení viny, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa priznal, oľutoval a rozhodnutie zo dňa 8.12.2015 je dostačujúce. Taktiež poukázal na ustanovenia § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák., ako aj zaradenie podľa § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. do minimálneho stupňa stráženia. Záverom požiadal krajský súd, aby zväžil situáciu a rozhodol ako uzná za vhodné, nakoľko momentálne vykonáva trest v trvaní 14 mesiacov.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, konanom dňa 08.12.2016 obžalovaný T. C. navrhol, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, zbiehajúci trest vo výmere 1 rok vykonal a v súčasnosti vedie riadny život.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala napadnutý rozsudok za zákonný a správny. Poukázala na skutočnosť, že odvolateľ bol v minulosti viackrát súdne trestaný a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. C. je čiastočne dôvodné.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trest podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že Okresná prokuratúra Bratislava IV podala pod sp. zn. 1Pv 86/14/1104-38 dňa 14.05.2015 obžalobu na obžalovaného T. C. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.05.2016 obžalovaný T. C. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. b) Tr. por., t.j., že je vinný, pričom súd I. stupňa jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. prijal s tým, že sa dokazovanie ohľadne priznaného skutku nevykoná.

Súd I. stupňa teda správne postupoval, keď vyhlásenie obžalovaného T. C. prijal a skutok následne právne kvalifikoval ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Odvolací súd bol teda z tohto dôvodu s poukazom na ustanovenie § 317 ods. 1Tr. por. obmedzený revíznym princípom len na preskúmanie výroku o treste.

Súd I. stupňa sa však dôsledne neriadil ustanoveniami Trestného zákona pri ukladaní trestu.

Odvolací súd poukazuje, že súd I. stupňa čiastočne nesprávne podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. stanovil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj ich vzájomný pomer.

Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že súd I. stupňa pochybil, keď akceptoval existenciu iba jednej poľahčujúcej okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný priznal a svoje konanie oľutoval.

V tomto smere však odvolací súd poukazuje na mimoriadne podstatnú skutočnosť a to, že obžalovaný T. C. na hlavnom pojednávaní učinil prehlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto mal správne postupovať súd I. stupňa, keď práve s poukazom na existenciu vyššie uvedeného prehlásenia mal uznať aj existenciu ďalšej poľahčujúcej okolnosti a to uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že napomáhal pri objasnení trestnej činnosti.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t. j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 Tr. por. (ZSP č. 8/2014-II).

Na strane druhej však nie je možné súhlasiť s odvolacími námietkami odvolateľa, že naplnil aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. m/ Tr. zák., pretože trestnú činnosť sám príslušným orgánom neoznámil.

Čo sa týka priťažujúcich okolností, správne postupoval súd I. stupňa, keď zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že bol už v minulosti odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra trestov na jeho osobu.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 2:2 a preto s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. sa ani horná a ani dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby neupravuje, ale ostáva nezmenená. Pri trestnej sadzbe uvedenej pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. je táto trestná sadzba daná rozpätím 6 mesiacov až 3 roky.

V tejto zákonom určenej trestnej sadzbe mal byť ukladaný obžalovanému T. C. trest odňatia slobody, pričom odvolací súd konštatuje, že trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 5 mesiacov je s poukazom na závažnosť spáchaného skutku neprimerane prísny.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/8/2015 zo dňa 12.02.2015, vyplýva, že odsúdený T. C. bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže obžalovaný T. C. spáchal predmetnú trestnú činnosť dňa 02.02.2014, t.j. skôr ako bol vyhlásený vyššie špecifikovaný rozsudok Okresného súdu Bratislava V, čo bolo 03.12.2014, prichádzal do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr. zák. a to podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák.

Vyplyva to zo skutočnosti, že obžalovaný T. C. v trestnej veci pod sp. zn. 1T/76/2014 sa dopustil prečinu výtržníctva podľa 364 ods. 1 Tr. zák., kde trestná sadzba je daná rozpätím až na 3 roky. V tejto trestnej veci, ktorá je predmetom odvolacieho konania je obžalovaný T.eC. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., kde trestná sadzba je daná rozpätím 6 mesiacov až 3 roky.

V danom prípade ide teda o viacčinný nerovnorodý súbeh, pretože obžalovaný T. C. spáchal dva prečiny dvomi skutkami.

Odvolací súd však dospel k záveru, že trest uložený súdom I. stupňa vo výmere 1 rok a 5 mesiacov je v danom prípade neprimerane prísny s poukazom na závažnosť prejednávanej trestnej činnosti a pre ochranu spoločnosti a preto je trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne uložený vyššie uvedeným rozsudkom plne dostačujúci aj za túto prejednanú trestnú činnosť, čím boli naplnené zákonné podmienky uvedené v § 44 Tr .zák.

Odvolací súd poznamenáva, že obžalovaný T. C. bol síce v minulosti celkovo osem krát súdne trestaný, avšak je potrebné brať do úvahy podstatné nasledujúce skutočnosti:

? u prvého a druhého odsúdenia sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol s poukazom na rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii,

? u štvrtého odsúdenie bolo upustené od uloženia súhrnného trestu,

? pri treťom, siedmom a ôsmom odsúdení mu boli uložené krátkodobé nepodmienečné tresty vo výmere 4, resp. 6 či 10 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods.1 písm. e/ Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného T. C. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 03.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/8/2015 zo dňa 12.02.2015, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za dostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.